

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej: **P.P. s. r. o.**, so sídlom P. Bratislava, IČO: X. zastúpená advokátskou kanceláriou F. s.r.o., so sídlom G. Bratislava, IČO: X. proti povinnej: **A. K.**, nar. X. bytom K. **o vymoženie 836,48 eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 26Er/601/2004, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 2CoE/4/2013-37 z 28. februára 2013, takto

r o z h o d o l :

Konanie o odvolaní oprávnenej **z a s t a v u j e**.

Návrh oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a**.

Dovolanie oprávnenej **o d m i e t a**.

Povinnej náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Prešov uznesením č. k. 26Er/601/2004-18 zo 16. 08. 2012 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a túto zastavil podľa ust. § 57 ods. 1 písm. g/ v spojení s § 58 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len Exekučný poriadok). V ďalšom výroku uviedol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Konštatoval, že exekučným titulom v prejednávannej veci je notárska zápisnica č. N 4980/2003, NZ 106328/2003 zo 16. 11. 2003 spísaná notárom JUDr. O. Ď., Partizánske. Ďalej uviedol, že oprávnenou predložená notárska zápisnica nie je spôsobilým exekučným titulom v zmysle ust. § 41 ods. 2 písm. c/ Exekučného poriadku, lebo súhlas s jej vykonateľnosťou udelil za povinnú Mgr. T. K. (na základe substitučnej plnej moci Mgr. B. Ž.), záujmy ktorého sú v rozpore so záujmami povinnej (§ 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Tohto zástupcu povinnej určila oprávnená vo vopred pripravenej formulárovej zmluve o úvere, ktorej súčasťou bolo aj splnomocnenie už obsahujúce meno splnomocnenca Mgr. T. K.. Predmetné

splnomocnenie je neplatné (§ 39 Občianskeho zákonníka) pre svoju neurčitosť a absenciu slobodnej vôle povinnej pri výbere zástupcu. Neplatné splnomocnenie nevyvoláva žiadne právne účinky, v dôsledku čoho je predložená notárska zápisnica nulitný právny akt, na podklade ktorého nemožno ďalej viesť exekúciu.

Krajský súd v Prešove na odvolanie oprávnenej uznesením č. k. 2CoE/4/2013-37 z 28. 02. 2013 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len O. s. p.) ako vecne správne potvrdil. V odôvodnení uznesenia odvolací súd v zhode so súdom prvého stupňa konštatoval, že pri zastupovaní povinnej pri spisovaní notárskej zápisnice došlo k zjavnému porušeniu zákona, pretože za povinnú uznala záväzok osoba, ktorej záujmy boli v rozpore so záujmami zastupovaného. Povinná sa udeleným splnomocnením vopred vzdala svojho práva na uznanie, resp. neuznanie dlhu v čase, keď ešte nemala a ani nemohla mať vedomosť o jeho prípadnom vzniku a výške. Súd prvého stupňa potom správne uzavrel, že notárska zápisnica ako exekučný titul je v rozpore so zákonom a nemá vlastnosť materiálnej vykonateľnosti, a preto nie sú splnené podmienky na vedenie exekúcie. Dodal, že exekučný súd je povinný v priebehu celého exekučného konania ex offio skúmať, či sú splnené predpoklady na vedenie takéhoto konania. Druhým výrokom zamietol návrh oprávnenej na prerušenie konania v zmysle ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. V tejto súvislosti poukázal na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie, ktorá nepodporuje právny názor oprávnenej, pretože je vecou členských štátov, aby sa vyrovnali s otázkou, či v konkrétnom prípade ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve. Tretím výrokom nepriznal účastníkom náhradu trov odvolacieho konania, keďže oprávnená nebola v odvolacom konaní úspešná a povinná si náhradu trov neuplatnila.

Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 25. 03. 2013.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu, v časti výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, podala oprávnená odvolanie, ktoré odôvodnila tým, že jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p.), napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.) a je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Žiadala rozhodnutie odvolacieho súdu v napadnutej časti zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená (ďalej aj dovolateľka) tiež dovolanie, v ktorom uviedla, že súdy rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O. s. p.), konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O. s. p.), lebo vykonateľnosť exekučného titulu už bola právoplatne posúdená pri poverení súdneho exekútora, aby vykonal exekúciu, oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.) tým, že nezohľadnili jej námietky, konali bez pojednávania a dokazovania, porušili zásadu kontradiktórnosti a nerešpektovali jej právo na to, aby jej právna vec bola rozhodovaná na základe správneho právneho základu, súčasťou ktorého je aj výklad práva Európskej únie, v konaní sa dopustili inej vady konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), pretože nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie a napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Dovolateľka žiadala, aby dovolací súd zrušil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a tiež ním potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Zároveň žiadala, aby bolo dovolacie konanie prerušené podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a Súdnemu dvoru Európskej únie boli predložené prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej Najvyšší súd SR) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť podľa ust. § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť, predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na Najvyššom súde SR pod sp. zn. 7Cdo/174/2012, 6Cdo/459/2012, 4Oboer/79/2013, 4Oboer/85/2013, 4OboE/122/2013, 4Oboer/241/2013, 4OboE/73/2013, 4Oboer/101/2014, 4OboE/143/2013, 4Oboer/329/2013, 4Oboer/367/2013, 3ECdo/12/2014, 3CoE/6/2014, 7ECdo/245/2013, 7CoE/81/2013. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k zamietnutiu návrhu

na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle ust. § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd SR podľa ust. § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. , § 151 a § 142 a § 146 ods. 2 O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu SR pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, 27. februára 2015

JUDr. Viera Pepelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.